

B

1904 nov. 3

Törvényjavaslat a Magyarország és Horvát — Szlavon — Dalmátországok között létrejött pénzügyi egyezmény becikkelyezéséről

1901—06. évi Képv. Ir. XXXVI. 88—91. l.

Törvényjavaslat
a Magyarország és Horvát — Szlavon — Dalmátországok között létrejött
pénzügyi egyezmény becikkelyezéséről

Az 1889. évi XL. tc.-ben foglalt pénzügyi egyezmény tartama, valamint az a határidő, amelyre ezt az egyezményt az 1897. évi XLII., az 1899. évi V., az 1899. évi XLVII., az 1900. évi XXXII., az 1901. évi XXIX. és az 1902. évi XXV. tc. ideiglenesen meghosszabbította, lejárván: egyrésztől Magyarország országgyűlése, másrészt Horvát — Szlavon- és Dalmátországok országgyűlése között az 1868. XXX. tc. 70. §-ában rendelt módon közös megállapodással új pénzügyi egyezmény jött létre. Ezen egyezmény Ő Császári és Apostoli Királyi Felsége által is jóváhagyatva, megerősítve és szentesítve mint Magyarország és Horvát — Szlavon- és Dalmátországok közös alaptörvénye ezennel törvénybe iktattatik, mint következők:

1. §

Mindazok a követelések, illetőleg tartozások, melyek egyfelől Magyarország részéről Horvát — Szlavonországok irányában, másfelől Horvát — Szlavonországok részéről Magyarország irányában a múltra nézve az 1903. évet is beleértve, az 1903. évi december utolsó napjáig bármi címen fennállottak, kölcsönösen kiegyenlítettnek tekintendők úgy, hogy az 1904. január 1-jét megelőző időből Magyarország és Horvát — Szlavonországok közt semmi néven nevezendő követelés, illetőleg tartozás nem létezik.

2. §

Az 1868. XXX. tc. 11. §-ában Horvát — Szlavon- és Dalmátországok részéről elismert azon elv szerint, hogy ezen országok azon költségeikhez, melyeket egyfelől a magyar korona országai és Ő Felsége többi országai közt közöseknek ismert, másfelől maguk a magyar korona összes országai közt az idézett 1868. XXX. törvénycikkben közöseknek jelölt ügyek igényelnek, adóképességük arányában volnának kötelesek járulni: ezen adóképességi arány a Magyarországon egyrészt, és Horvát — Szlavonországokban másrészt, az 1893—1902. évek folyamán az egyenes adókból (hadmentességi díj és szállítási adó nélkül), bélyeg- és jogilletékekből, végre dohány- és sójüvedékből befolyt nyers bevételek arányában az 1904. év január 1-től 1913. év végéig Magyarországra nézve 91,873 Horvát — Szlavonországokra nézve pedig 8,127 százalékban állapították meg.

3. §

Az 1868. XXX. tc. 13. §-ában megjelölt tekintetek azonban még jelenben is fennállván, Magyarország ezúttal is készségesen beleegyezik, hogy Horvát- és Szlavonországok jövedelmeiből mindenk-

előtt bizonyos rész, mely ez országok beligazgatási költségeire a jelen egyezményben, ennek tartamára megállapíttatik, vonassék le, és a beligazgatási szükséglet fedezése után fennmaradt összeg fordíttassék a közös ügyek által igényelt költségekre.

4. §

A megelőző szakaszokban kifejtett elvek alapján egyrészt Magyarországra, másrészt Horvát- és Szlavonországra közt a következő pénzügyi egyezség jött létre:

5. §

Horvát—Szlavonországra beligazgatási szükséglete az 1904. évi január hó 1-től 1913. év végéig Horvát-Szlavonországra tiszta közjövödelmeinek — amennyiben azok nem esnek a jelen törvény 6. §-ának határozmányai alá — az alábbiak szerint megállapítandó részével fedeztetik, vagyis azon országok tiszta közjövödelmeiből az alábbiak szerint megállapítandó rész szolgáltatik be azon horvát—szlavon országos vagy törvényhatósági pénztárba, ahová a társországok törvényhozása vagy kormánya kívánni fogja.

Horvát—Szlavonországra tiszta közjövödelmeinek többi része a közös költségekre való kvótaszerű hozzájárulás (1868. évi XXX. tc. 12. és 27. §-ai) fedezésére a közös kincstárba szolgáltatandó be.

Horvát—Szlavonországra tiszta közjövödelmeinek kiszámítása végett különbség teendő:

1. ama jövödelmi források között, amelyekre nézve Horvát—Szlavonországra ezekből a forrásokból származó összes közjövödelmei, mint ilyenek, kétségtelenül megállapíthatók;
2. ama jövödelmi források között, amelyekre nézve Horvát—Szlavonországra ezekből a forrásokból származó összes közjövödelmei, mint ilyenek, nem állapíthatók meg kétségtelenül.

Horvát—Szlavonországra az 1. pont alá eső jövödelmi forrásokból eredő tiszta közjövödelme akként számíttatik ki, hogy Horvát—Szlavonországra itt tekintetbe jövő összes egyenes és közvetett adóból, a Horvát—Szlavonországra fekvő államjövök jövödelmeiből s egyéb közjövödelmekből, amennyiben azok nem esnek a jelen törvény 6. §-ának határozmányai alá, csak azok a kiadások vonatnak le, amelyek ez adók kivetésével és behajtásával — a közös pénzügyi igazgatás költségeit ide nem értve —, az államjövök kezelésével és a többi közjövödelmek előállításával és közvetlen kezelésével járnak.

Horvát—Szlavonországra az 2. pont alá eső jövödelmi forrásokból eredő jövödelmei, nevezetesen az 1875. XX. törvénycikkben alapuló szállítási adóból, az összes jelenleg létező fogyasztási és italadóból, továbbá a lottójövödekből, úgyszintén netalán a jövöben nyitandó és a 2. pont alá eső forrásokból eredő jövödelmei akként számíttatnak ki, hogy a magyar korona országainak e címeken elért összes nyers bevételeiből levonatnak az ezen bevételek előállításával és közvetlen kezelésével járó összes kiadások — a közös pénzügyi igazgatás költségeit ide nem értve —, s a magyar korona országainak így mutatkozó évi tiszta jövödelmeiből az adóképességi aránynak megfelelő 8,127% vétezik számba Horvát—Szlavonországra ezekből a jövödelmi forrásokból eredő jövödelme gyanánt.

Horvát—Szlavonországra fentiek szerint megállapítandó összes tiszta közjövödelmeinek 44%-a képezi azt a részt, amely a jelen § első bekezdésének rendelkezései szerint Horvát—Szlavonországra beligazgatási szükségleteinek fedezésére fordítandó, mindazonáltal azzal a megszorítással, hogy a 2. pont alá eső tiszta közjövödelmeknek 44%-os hányada nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet kitenne, ha e közjövödelmek 1905-től kezdve évről évre az előző évi jövödelmek 5%-ával emelkedtek volna. Az ezen utóbbi összeget meghaladó rész, ha a Horvát—Szlavonországra területén fekvő állami erdőkből eredő tiszta jövödelem az 1902. évben elért jövödelem alá szállana, vagy ha az 1. pont alá eső valamely forrásból eredő jövödelem törvénybeli intézkedés útján teljesen megszűnének, vagy oly módosulást szenvedne, hogy ez a jövödelem az 1902. évben elért jövödelem alá szállna

anélkül, hogy a csökkenés az 1. pont alá eső valamely más jövedelmi forrásra irányuló törvénybeli intézkedések folytán pótolatnék — elsősorban e csökkenések pótlására fordítandó, az ekképp igénybe vett összeg pedig Horvát—Szlavonországok fentiek szerint kiszámított tiszta közjöveldelmeinek 56%-ával együtt a közös kincstárba szolgáltatandó be.

6. §

Az 1868. XXX. tc. 18. §-a akként módosittatik, hogy azon jövedelmek közül, amelyek a jelen törvény 5. §-a szerint Horvát—Szlavonországok beligazgatási szükséglete és a közös ügyek költségei között megosztandók, kivétnének:

a) a határvám jövedelmei, amelyek továbbra is a magyar korona országai és Öfelsége többi országai közt közöseknek ismert ügyek költségeinek fedezésére számolandók el;

b) a bor- és húsfogyasztási adók, amelyek Horvát—Szlavonországokban továbbra is a községi kiadások fedezésére fordíthatatnak;

c) a Belovár megye katolikus lakossága által fizetett lelkészi illeték, mely szintén Horvát—Szlavonországok autonóm költségeinek fedezésére fordítható;

d) az 1880. XXVII. t.-cikkben alapuló hadmentességi díj, mely mint különleges célra szánt jövedelem, a megosztás tárgyát nem képezheti.

7. §

A Magyarország és Horvát—Szlavonországok közötti évenkénti leszámolás oly módon ejtendő meg, amint az eddig az 1889. évi XL. tc. 5. §-ának alkalmazása mellett kifejlődött, a következő módosításokkal:

I. Az 1875. évi XX. tc.-en alapuló szállítási adót, a fogyasztási és italadókat és a lottójövedéket illetőleg, az e címeken Horvát—Szlavonországokban tényleg befolyt bevételek és tényleg felmerült kiadások a leszámolásból kihagyandók; ehelyett Horvát—Szlavonországoknak a kérdéses jövedelmi forrásokból eredő tiszta közjöveldelmei akként állapítandók meg, hogy számba vétetik az állami zárszámadás szerint az 1875. évi t.-cikkben alapuló szállítási adóból, az összes fogyasztási és italadóból és a lottójövedékből a magyar korona egész területére nézve kimutatott összes tényleges bevétel, és ebből az összegből leütnének az illető évben:

1. Az 1875. évi XX. tc.-en alapuló szállítási adó kezelésével járó és az állami zárszámadás egyes adók és földtehermentesítési pótlékok címe alatt esetleg ily elnevezés alatt a magyar korona országai egész területére nézve külön kitüntetett összes tényleges kiadások.

2. A fogyasztási és italadók kezelésével járó és az állami zárszámadás fogyasztási és italadók címe alatt kimutatott, a magyar korona országai egész területén felmerült összes tényleges kiadások, kivéve

a) a zárt városokat, valamint a nyílt községeket az 1899. évi VI. tc. 1. §-a, illetőleg az 1901. évi XVIII. tc. 1. §-a alapján megillető részesedési jutalék címén a magyar korona országai egész területén felmerült tényleges kiadásokat;

b) a horvát—szlavonországi italmérési jogok után adott kártalanítási tőkék törlesztésére és kamataira az 1888. évi XXXV. tc. alapján felmerült tényleges kiadásokat.

3. A magyarországi húsfogyasztási adó címén elért összes tényleges bevételek.

4. A magyarországi boritaladó címén elért tényleges bevételeknek az a része, amely az 1887. évi XLVII. tc. által szabályozott borfogyasztási adóra esik.

5. A lottójövedék kezelésével járó és az állami zárszámadás lottójövedék címe alatt kimutatott, a magyar korona országai egész területén felmerült összes tényleges kiadások.

A magyar korona országai területére nézve ily módon nyert jövedelmek 8,127%-a veendő Horvát—Szlavonországoknak a kérdéses jövedelmi forrásokból eredő jövedelme gyanánt és Horvát—

Szlavonországnak ebből a jövedelméből fedezendő az 1888. évi XXV. tc. 50. §-a alapján a horvát—szlavonországi italmérési jogok után adott kártalanítási tőkék törlesztései és kamatai címén felmerült kiadás, úgyhogy az ezen kiadások fedezése után fennmaradt összeg képezi Horvát—Szlavonországnak a fent megnevezett jövedelmi forrásokból eredő tiszta közjövödelmét.

II. Horvát—Szlavonországnak az 1868. évi XXIII. tc. szerint a vasúti és gőzhajózási vállalatoknál szedett bélyegilletékekből eredő közjövödelmei gyanánt az az összeg veendő számba, amely ilyen címen a horvát—szlavonországi állami pénztáraknál és adóhivataloknál tényleg befolyt.

III. Magyarország és Horvát—Szlavonországnak közötti közös kiadásokként azok a kiadások számolandók el, amelyek az 1868. évi XXX. tc. 5—10. §-ai szerint Magyarország és Horvát—Szlavon—Dalmátországnak nézve közösen elismert ügyek ellátására fordítottak.

Ehhez képest az évenként teljesítendő leszámolásoknak eddig gyakorlatban nem volt módjától eltérőleg

1. nem tekintendők közös kiadásoknak:

a) az ipari és kereskedelmi szakoktatás költségei;
b) földművelési tárca mezőgazdasági statisztikai költségei;
c) az 1904. évi XIV. tc. alapján felvett, vagy a jövőben felveendő államkölcson ama tőkerészletének kamataira és esetleges törlesztésére eső szükséglet, amely tőkerészlet olyan beruházásokra fordítottak, amelyek az 1868. évi XXX. tc. 5—10. §-ai értelmében közösnek tekinthetők.

2. A földművelésügyi minisztérium központi igazgatása címén felmerült kiadásoknak pedig csak olyan százaléka tekintendő Magyarország és Horvát—Szlavonországnak közös kiadásának, mint amilyen százalékát teszik a földművelésügyi tárca többi összes kiadásainak a Magyarországot és Horvát—Szlavonországnak közösen terhelő kiadások.

8. §

Az 1868. XXX. tc. és [az] 1873. XXXIV. tc.-nek a jelen törvény által nem módosított pontjai változatlanul fenntartatnak.

44

A Szerbiával megújítandó kereskedelmi szerződés ügye

A

1904 nov. 24

Hieronymi Károly kereskedelemügyi miniszter átirata Tallián Béla földművelésügyi miniszterhez az OMGE véleményének a Szerbiával megújítandó kereskedelmi szerződéssel kapcsolatban való mellőzése tárgyában

ME 1904 — XXXVIII — 2721 (ad 6061)
(Gépelte másolat)

Kereskedelemügyi m. kir. miniszter
7989./eln. sz.

Nagyméltóságú Miniszter Úr!

Folyó év október hó 19-én 10395./eln. VII./2. szám alatt nagybecsű átiratában Nagyméltóságod tudomásomra hozván, hogy a Szerbiával annak idején megújítandó kereskedelmi szerződéssel kapcsolatos állatforgalmi kérdések ügyében az Országos Magyar Gazdasági Egyesület véleményét